החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

תיאטרון האוניברסיטה

הפקת מסלול המצטיינים במשחק
בשיתוף
התכנית למצטיינים בעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה

אגדות מיערות וינה

מאת **אדן פון הורבאט**

בימוי, תרגום ועיבוד **אלון טיראן**

~ תיאטרון האוניברסיטה ~

שחקני.ות "אגדות מישרות וינה"

בסיל אבו ג'בל

ורד איזנקוט

לירן ביטון

חנא ביראך

יובל חי

וואאל חמדון

ראמא נסראללה

עדן ראבוס

מחזור תשפ"ג

שקד אלדן

עמית ברוורמן

עביר לאון

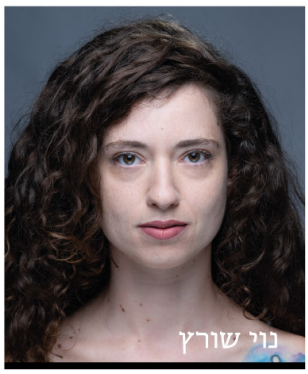
נוי שורץ

* מחזור תשפ"ה

תיאטרון האוניברסיטה מציג:

הפקת תכנית המצטיינים במשחק

אגדות מיערות וינה

מאת: **אדן פון הורבאט**

בימוי, תרגום ועיבוד: **אלון טיראן**

בעיצוב תלמידי.ות התואר השני, מסלול מצטיינים בעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה:

תפאורה: **לרה מייטליס** | תלבושות: **הילה שמואל** | תאורה: **יהונתן גורפיל**

אביזרים: **לרה מייטליס** ו**הילה שמואל**

מוזיקה מקורית ופסקול: **אלדד לידור** | מעצבת תנועה: **טולה דמארי**

מתאמת אינטימיות: **ערגה יערי** | הדרכת טקסט: **ענת זמש-ריגל**

קרבות במה: **אורי בוסתן**

בהשתתפות תלמידי.ות מסלול מצטיינים במשחק, שנה ד':

בסיל אבו ג'בל - אריך

ורד איזנקוט - ולארי, הגברת

שקד אלדן - אידה, הלנה

לירן ביטון - קפטן

חנא ביראך - אלפרד

עמית ברוורמן - מלך הקסמים

יובל חי - אמא, מנחה

וואאל חמדון - אוסקר

עביר לאון - ולארי, הגברת

ראמא נסראללה - מריאן

עדן ראבוס* - הבליצ'ק, הירלינגר

נוי שורץ - סבתא, דודה

* תלמיד מסלול המצטיינים במשחק שנה ב'

מפיקה ומנהלת הצגה: **המיה בן חיים**

ע. במאי ומנהלת הצגה: **עינת קפקא**

מנהל הצגה: **אלעזר פרידמן**

ניהול ייצור תפאורה: **אור אטקס**

ניהול ייצור תלבושות: **לוקאס אור ליברמן**

ניהול תאורה: **נוגה פז אוקסמן, ניצן-חן פרום**

עיצוב אביזרים: **לרה מייטליס, הילה שמואל**

ע.ייצור תפאורה: **נוי סלע**

ע.ייצור תלבושות: **אוריתה קמפלר, זואי שמיאן**

ע. תאורה: **מיה וייס**

צוות טכני: **עדי עוז, מיאר סכראן, עינב פורת, הדר פניני, אלעזר פרידמן, מאי שלזינגר**

אימג': **דינה קונסון**

עריכת תוכנייה: **עינת קפקא**

ייעוץ סאונד: **גיא הלוי**

עיצוב כרזה: **מתן אמסלם**

צילומי סטילס ופורטרטים: **תמי שחם**

ייעוץ איפור ופאות: **מלאני קפלן**

ההפקה מבקשת להודות:

ל**צוות מחסן התלבושות** של תיאטרון הקאמרי, ולמנהלו האמנותי **גלעד קמחי**

ל**מחסן התלבושות** של האופרה הישראלית ולגב' **יוליה פבזנר**

תודה מיוחדת לחברת **א.ב. אלקטרוניקה** על השאלת ציוד תאורה להפקה

על המחזאי

אדן פון הורבאט (Edmund Josef von Horváth, 1938-1901) היה מחזאי וסופר, יליד האימפריה האוסטרו-הונגרית שכתב בשפה הגרמנית. כבן לדיפלומט, בנעוריו ובילדותו נדד הורבאט בין מקומות שונים באירופה, ואף למד בפנימייה קתולית. רק בנעוריו החל ללמוד בשפה הגרמנית, והעובדה שהוא כתב בה רוב ימיו מעגנת את החשיבות שלה בהתפתחותו, הן האמנותית והן האישית. הורבאט בילה כמות נכבדת משנות נעוריו בווינה, דבר שוודאי מסביר את זיקתו לעיר. לאחר מכן, המשיך את לימודיו באוניברסיטת מינכן ולמד פסיכולוגיה, ספרות, תיאטרון ואמנות. אך, טרם סיים את לימודיו, עבר לברלין והחל בקריירת כתיבה. זכה בפרס קלייסט בשנת 1931. עם עליית השלטון הנאצי, מחזותיו נאסרו להצגה והמשטרה החלה רודפת אותו. הוא עקר לווינה, תחילה עם ביקורים בגרמניה ולאחר מכן, כמגורי קבע. לאחר האנשלוס ב-8391, היגר לפריז.

הורבאט מצא את מותו, באופן מצער ומפתיע, מול תאטרון מריני בפריז, כשבמהלך סופת רעמים נפגע מנפילת עץ. זהו המחזה השלישי של הורבאט שמוצג בתאטרון האוניברסיטה בשנים האחרונות.[1]

---

1 https://www.britannica.com/biography/Odon-Edmund-Josef-von-Horvath (נצפה לאחרונה 8/5/2023)

על המחזה

"כלום לא מבטא את תחושת הנצח יותר מהטיפשות"

אדן פון הורבאט, תרגום: דורי פרנס

וינה. תחילת שנות ה-30. מעמד הביניים בהיכחדות. הוודאות, ההבטחות והשאיפות נעלמות ואילו ההקצנה מתגברת. מריאן, בתו של בעל חנות צעצועים פושט רגל, מאורסת לאוסקר הקצב, אך מתאהבת באלפרד, מהמר כפייתי. ילד נולד. אלפרד מבין שהימר על הסוס הלא נכון. מריאן נכשלת בניסיונה להשיג עצמאות כלכלית. התינוק הבלתי חוקי נרצח. רצח הקורבן חסר האונים נתפס כמעשה קולקטיבי שנועד להגן על החברה מפני העתיד, זו חברה שאינה מסוגלת לעצור את הידרדרותה שלה מול הפשיזם המתהווה.

על רוח התקופה – בהשראת *העולם של אתמול* מאת שטפן צוויג

עינת קפקא, ע. בימוי

במהלך העבודה על ההצגה, ערכתי תחקיר היסטורי קצר, במהלכו נתקלתי בספר ***העולם של אתמול***, מאת שטפן צוויג (1942, תרגום: צבי ארד). שם, דרך סיפורו האישי של צוויג, הבנתי את משמעות התפוררות החברה התרבותית לעומקה, כלומר, התפוררות הציביליזציה האינטלקטואלית של אירופה. אני בוחרת להתייחס לספר, כערובה לכך.

צוויג כותב: "נולדתי בשנת 1881 בקיסרות גדולה ואדירה, במונרכיה של ההאבסבורגים, אבל אין לחפש אותה על המפה: היא נמחקה ללא זכר. גדלתי בווינה, המטרופולין העל-לאומית בת-האלפיים, ונאלצתי לנטוש אותה כפושע, בטרם הורדה-בקודש להיות עיר-שדה גרמנית. [...] על כורחי הייתי עד לתבוסה שאין-נוראה-ממנה של התבונה, ולנצחון הפרוע ביותר של החייתיות בכרוניקה של הימים. מעולם – לא בגאווה אני מציין זאת אלא בבושת-פנים – לא ידע דור ירידה מוסרית מרמה רוחנית כה גבוהה, כפי שידע דורנו."[1]

בהצגה, ניתן לזהות את הירידה הרוחנית הזו אצל הדמויות, שחלקן זוכרות את הקיסרות האדירה שדובר בה, ורובן ככולן, את המלחמה הגדולה, זו מלחמת העולם הראשונה, שהפכה את וינה, לדברי צוויג, ל"עיר-שדה גרמנית". כשצוויג מתאר את וינה של אחרי המלחמה, הוא כותב: "מה שנותר היה גוף קטוע-גפיים שהקיז את דמו מכל עורקיו. מששה או שבעה מיליונים [...] דחסה עיר-הבירה בלבד שני מיליונים רעבים וקופאים. בתי-החרושת שהעשירו בעבר את הארץ, נשארו בתחומים זרים, הרכבות היו גדמי-גוף עלובים, מהבנק הלאומי נלקח הזהב וניתן לו בתמורה העול האדיר של מלווה-המלחמה."[2]

צוויג מתאר את העיר, ובמחזה של פון-הורבאט כמו גם בהצגה ***אגדות מיערות וינה***, העיר היא גם החברה, כגוף קטוע-גפיים. החברה קטועת-גפיים לא רק בין חלקיה, כלומר בתקשורת בין החברים בה. הניתוק של העיר מצירים המרכזיים, הן האנושיים והן הכלכליים, בעקבות המלחמה, מצוי גם בכל אדם ואדם, ובהקשר הבימתי, בכל דמות ודמות. כלומר, הניתוק מהדבר אותו הדמות צריכה, או מהידיעה או הזיהוי שזהו הדבר שהיא צריכה, או בחוסר היכולת להשיג את אותו הדבר. למשל, הדמות של ולארי מחפשת כל העת דבר מה, בדמות אלפרד או אריך, אף שאינה יודעת בדיוק מה הדבר שאותו היא צריכה, וגם אם יודעת, אין בידה להשיג אותו.

ההתמקדות ברחוב אחד ובדייריו, הן מצד אדן פון הורבאט, המחזאי, והן מצד צוות היוצרים והיוצרות של ההצגה, מדגישה את הניתוק שהיה קיים גם מבחינה פוליטית ואזרחית בין רחוב ורחוב. וכך כותב צוויג: "שלושה ימים אלה עשיתי בווינה, והייתי עד לקרב-הכרעה זה, שהוא גם התאבדותה של עצמאות אוסטריה. אך רצוני להיות עד מהימן, ועל כן עלי להודות בעובדה הנראית מופרכת, שלא ראיתי אפילו קטע אחד ממהפכה זו. [...] נראה לי, שאין תכונה אופיינית יותר לטכניקה ולייחוד של מהפכות מודרניות, מהעובדה שהן מתרחשות במרחב הענקי של כרך מודרני במקומות מעטים בלבד, ועל כן אין רוב התושבים רואים אותן כלל. [...] פתאום ניגשו אלי אנשים חמושים אחדים, במדים שצורפו איכשהו בחפזון, ושאלו לאן פני מועדות. כשאמרתי שאני הולך לבית-הקפה ר', הניחו לי לעבור. לא ידעתי מדוע הוצבו משמרות כאלה ברחוב, ומה תפקידם. ... אולם לאחר הימים ההם בווינה ידעתי, כי אוסטריה אבודה, אך עוד לא העליתי על הדעת מה אבד לי בכך."[3]

ניתן רק לקוות שבימינו-אנו, בהם לפחות הניתוק האחרון שנזכר אינו רלוונטי עוד, נוכל להימלט מאותה נפילה חופשית של התבונה, ולפתוח מצנח אוויר רוחני.

---

1 סטפן צוויג, העולם של אתמול, תרגום צבי ארד (תל אביב: זמורה, ביתן – מוציאים לאור, 1982), ע"מ 8-7.

2 שם, עמוד 209.

3 שם, ע"מ 281-284.

ממחזאי לבמאי

טקסט של אדן פון הורבאט שבחר הבמאי, אלון טיראן

עד היום תמיד סירבתי להשמיע פרשנות על המחזות שלי. חשבתי שהם מדברים בעד עצמם. אבל לצערי ראיתי שלא תופשים אותם נכון, אז אני חייב להגיד כמה מלים.

אני לא סופר סאטירי, רבותי! מאשימים אותי שאני גס, דוחה מדי, מציק, מוזר, ציני מדי, ומי יודע מה עוד. שוכחים שהשאיפה היחידה שלי היא לצייר את העולם כפי שהוא, למרבה הצער. אני רוצה להראות בני-אדם כפי שהם, כלומר כפי שאני רואה אותם. כל מי שלוקח על עצמו לתאר באופן אחראי את בני האדם, חייב – אלא אם כן התפישה שלו את הטבע האנושי היא שטחית – להכיר בכך שביטויי הרגשות שלנו מלאים בקיטש, כלומר שהם מזויפים, מלאכותיים – אני מתקומם נגד המושג הזה "קיטש". החיים הם כל כך קיטש! אנחנו נגד קיטש, אנחנו רוצים לטפח טעם טוב, נו כן, אבל כל אחד מאיתנו מבצע מדי יום בממוצע עשרה מיני תועבות, לפחות בדמיון. כך שכל מי שמנסה בכנות לתאר בני-אדם, חייב תמיד להציב מראות. אף פעם לא הצבתי ואף פעם לא אציב מראות עקומות, כי אני סולד מפרודיה מכל סוג שהיא. במחזות שלי אין אף קטע "פארודי". יוצא לנו לראות בחיים מישהו שהופך להיות פרודיה של עצמו... פרודיה כזאת אני כן מראה, בהחלט, אבל לא אחרת. ככה שאני גם לא מחזאי קומי. בעיני הקומי הוא טראגי. הטרגדיות שאני כותב הן קומיות רק בגלל שהן "אנושיות". הן קומיות רק בגלל שיש בהן משהו מטריד באופן מוזר. צריך להדגיש את המוזרות המטרידה הזאת.

מתוך הכתבים של אדן פון הורבאט, תרגום דורי פרנס (לא יצא בכתובים)

על התפאורה

לרה מייטליס, מעצבת התפאורה

"החברה היא היער; מריאן היא האגדה"

עם המשפט הזה של הבמאי, אלון טיראן, התחיל תהליך העיצוב. המטרה העיקרית הייתה לשדר לקהל את הרגשות העזים שעוד לא יצאו כלפי חוץ ושנמצאים בתוך הדמויות. המחזה מתרחש בתקופה בה הקרקע לא יציבה, אותה התקופה של בין מלחמות העולם. הדמויות מעורערות ומנסות להשתקם, אך למרות זאת, העתיד לא בהיר. מתוך כך, רצינו לשדר עולם חשוך, עולם כאוב. חוסר הסימטריה בקו התפאורה עוזר לייצר את תחושת האי נוחות שנמצאת באותו העולם.

Pina Bausch's ***The Rite of Spring***

הצמצום של הבמה מגיע מכל כיוון וסוגר על הדמויות. התקרה היא מרכיב דומיננטי ומרכזי בעיצוב. היא מתחילה בקו הקירות ובהדרגה יורדת לעומק אל הפתח, תוך שהיא נותנת דגש על ההליכה הבלתי-נמנעת של העולם אל הדיראון, מתחילת המחזה אל סופו. העולם הבדיוני אינו חופשי ומריאן נאבקת עבור החופש שלה בכל תמונה במחזה. לרגעים, היא אף מאמינה שמצאה אותו.

בסיס העיצוב – הרצפה – מדמה את נהר הדנובה בשקיפות שלו, בטוהר. בחרתי בחומר המדמה מראה, שיוצר השתקפות. על ההשתקפות, חלקיקי לכלוך שנישאו מהיערות אל הנהר. הדמויות יכולות לבחור אם להסתכל בהשתקפות של עצמן, אל החברה בה הן חיות, אל הריקבון המוסרי שיצרו בעצמן, או להסתיר אותה בלכלוך ולהתנתק מהמעשים הקשים שמתרחשים על הבמה.

החשיבה על התאורה הייתה חלק יסודי בעיצוב. עיקר התאורה מופיע מהפתחים בימין במה. הפתחים מנכיחים את היער הסבוך, העמוס, אך גם זה המסודר והמוקפד ברצף קבוע. למרות הפתחים הרבים, אנו נותרים עם תחושת הסגירות וצמצום החלל על הדמויות ובכך, מובלטת האמירה שישנה רק יציאה וכניסה אחת, רק גורל אחד אליו יגיעו הדמויות והוא, כמובן, ידוע מראש.

Photo Credit: Nicolas Bouvier

על התלבושות – כולכם דור אבוד

הילה שמואל, מעצבת התלבושות

אנו ממשיכים לחתור נגד הזרם ונישאים ללא סוף שוב אל העבר."

פרנסיס סקוט פיצ'ג'רלד, ***גטסבי הגדול***

אדן פון הורבאט כתב ברגישות דמויות שמגלמות כל אחת בדרכה טראומות שאפיינו את דור מלחמת העולם הראשונה, זה דור הצעירים שחייהם סבבו את המלחמה של שנת 1914, ודור הצעירים שבאו אחריה. תחושת החרדה והפספוס של הדור הזה היוותה קרקע ליצירות רבות שהן אבן דרך בתרבות. בדיון על עיצוב התלבושות דנו במציאות העגומה של שנות ה-30 באירופה ובאוסטריה בפרט. מריאן ואלפרד הם ייצוג של הדור האבוד המבקש לשבור את המוסכמות השמרניות, שירשו הוריהם מהחיים טרום המלחמה. זה מתבטא, למשל, בתלבושת של אלפרד, שלא נענית למוסכמות של חליפת שלושת החלקים שהייתה נהוגה בתקופה ההיא. בעידן של פשיטת רגל מוסרית, מוות רוחני ואובדן אשליות, המציאות הצורמת של אחרי מלחמת העולם הראשונה הניבה מציאות של מצוקה נפשית ופיזית, של שפל כלכלי ושל נטייה לנהנתנות אסקפיסטית חסרת גבולות. ניסינו להביא לידי ביטוי את כל אלה באמצעות הצבעוניות של התלבושות המייצגת עגמומיות וצורך בעונג רגעי.

מריאן, כנערה צעירה שעתידה ידוע, לא מצליחה לברוח מגורלה, למרות ניסיונותיה לפרוץ את גבולות הפטריארכיה הגברית בה היא חיה. היא נואשת לחופש ולעצמאות, אך בכל מקום אליו היא פונה, היא נתקלת באותם המכשולים. אלפרד הוא מושא תקוותיה, אך אינו יכול להוות קרקע תומכת לצמיחה של מריאן. הוא מוצא עצמו במלכוד ומבין שאינו יכול לבסס אינטימיות וקשר משמעותי עם אף אחד ואינו מסוגל לייצר קירבה ואמון עם איש. במקביל לחיפוש העצמי שלהן, שאר הדמויות מחפשות את התשובה למצבן העגום דרך עליית הפשיזם הממשמש ובא וניתן לראות את ניצניו בחברה המוצגת לנו במחזה. בתלבושות, הניצוץ הפשיסטי ניכר אצל אריך המיליטנטי ואצל אידה, "הילדה הטובה" שלמעשה, מטפחת כושר אכזריות. מערבולת האלימות האדירה שהביאה עמה מלחמת העולם הראשונה יצרה דור שחש אכזבה, ייאוש, תלישות וניכור; דור שנותר עם צלקות שלא הגלידו.

כפי שכתב המינגווי: "כולכם הדור האבוד".

על התאורה

יהונתן גורפיל, מעצב התאורה

התאורה בהצגה ***אגדות מיערות וינה*** מבקשת לשתף פעולה עם החלל ועם האדריכלות הבימתית. התאורה, שאינה ריאליסטית, מבקשת להתחקות אחר הקיצוניות והאקספרסיביות שהחלל הבימתי מציע ולתרום להן. הדבר מתבטא בבחירה להאיר את ההצגה דרך המרווחים הצרים אשר בצידה הימני של הבמה. בנוסף, השימוש במערכות תאורה שונות, הן מבחינת זווית והן מבחינת טמפרטורת אור, נועד לאפשר לבמה ללבוש צורות שונות ובכך לספק אווירה שונה.

במהלך החיפוש אחר מקורות השראה ויזואליים, הגעתי לעולם תאורת המחול אשר היווה השראה עבורי מבחינת זוויות התאורה וההשפעה שלהן על הגוף של הפרפורמרים. כמו כן, הגעתי גם לעולם האמנות המודרנית, תוך שימת דגש על קלוד מונה ועל אומנות אימפרסיוניסטית. קלוד מונה ואמנים אימפרסיוניסטים רבים נטו לצייר את אותו אובייקט כאשר סביבתו משתנה, בין אם מדובר בשינוי זווית הציור, התאורה או מזג האוויר. דוגמה לכך ניתן לראות בסדרת היצירות של קלוד מונה המכונה ''ערימות השחת'', אשר שימשה מקור השראה רעיוני לעיצוב התאורה. בסדרת ציורים זו, קלוד מונה צייר את אותו מושא ציורי (ערימות השחת), אך עשה זאת עם שינוי קל בין ציור לציור, בצורה שמספקת לנו הסתכלות אחרת על אותו המושא.

מבחינה דרמטורגית, התאורה בהצגה אגדות מיערות וינה מבקשת להתחקות אחר הרעיון האימפרסיוניסטי ולספק מבעים שונים של אותו מושא.

קלוד מונה, חלק מתוך הסדרה "ערימות השחת / חציר"

האישי הוא הפוליטי

נוי שורץ, בתפקיד הסבתא והדודה

סוף שנות העשרים של המאה העשרים, המחזאי האוסטרו-הונגרי אדן פון הורבאט כותב את המחזה ***אגדות מיערות וינה*** בעיצומו של שפל כלכלי קטסטרופלי.

1391, הפרמיירה של ההצגה ***אגדות מיערות וינה*** עולה בברלין, בתקופה בה החברה האוסטרית מצויה בפתחה של הפיכה פשיסטית ובין שתי מלחמות עולם.

1969, קרול האניש, פעילה פמיניסטית רדיקלית, מפרסמת מאמר בשם ***האישי הוא פוליטי***. האמירה שוללת את ההפרדה בין המרחב הפרטי והציבורי וטוענת כי בעיות אישיות הן בעיות פוליטיות.

בתור שחקנים, אנו מתבקשים לצלול אל נבכי נפשן של הדמויות ולהזדהות עם נסיבות חייהן, בחירותיהן וההשלכות הרות הגורל של אלו: מריאן מאבדת את בנה, אלפרד מאבד את מריאן, ולארי מאבדת את אלפרד, מלך הקסמים מאבד את ביתו, הסבתא והאם מאבדות תקווה, אידה מאבדת את נעוריה והרשימה עוד ארוכה.

קשה שלא לתהות, כיצד קהילה שלמה מאבדת משהו? מדוע משברים פוקדים את הדמויות בזו אחר זו?

כפי שטענה האניש – האישי הוא פוליטי. הרעל שהחברה זורה על חבריה מתפשט ומשפיע על מערכות יחסים ובחירות של חיים ומוות, כפי שהדמויות במחזה נאלצות לשלם את המחיר האישי, בשל תמורות בחברה בה הן חיות. באחד המקרים מפצירה הסבתא, הדמות אותה אני משחקת, בנכד שלה, לעזוב לצרפת מפני ש"שם הכל עדיין בסדר". אפילו באמירה זו יש הסתייגות; הכל "עדיין" בסדר, אין לדעת לאן יוביל יום וכיצד החברה תשנה את פניה, תקצין ותחרוץ את הגורלות של הפרטים החיים בה.

בימים בהם החברה הישראלית נאבקת על אופייה הדמוקרטי וצעירים רבים, ובינם אני, תוהים האם יש מקום טוב יותר לחיות בו, קשה לנתק את המחשבה כיצד המציאות המשוסעת משפיעה על חיינו הפרטיים. ומנגד, בתור אנסמבל ערבי-יהודי, אולי אנו בעצם מייצרים מציאות אלטרנטיבית, מתוך האישי אל הפוליטי.

בוגרי מסלול מצטיינים במשחק מחזור תשפ"ג

"על שחקנים צעירים לא רק לספוג את מה שיצרה התרבות הישנה,
אלא גם להתעלות לדרגה תרבותית חדשה."

ק.ס. סטניסלבסקי

מסלול המצטיינים במשחק קם לפני תשע שנים בחוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב. המסלול שם לו למטרה להכשיר שחקנים ברמה ביצועית ואקדמית גבוהה, מתוך אמונה ששחקנים, שהכשרתם מבוססת על טכניקות מגוונות בתחומי הביצוע בשילוב עם ידע ויכולת מחקר, עתידים לגלם תפקידים המבוססים על עולמות פנימיים עשירים.

המסלול מבוסס על צוות מורים מובילים מן השורה הראשונה של אנשי המקצוע בארץ ועל שיתופי פעולה עם מורים למשחק מובילים בעולם. המסלול בנוי משני שלבים: תואר ראשון, שמטרתו לבנות תשתית של טכניקות בתחומי המשחק, הדיבור, השירה והתנועה בד בבד עם יצירת תשתית של ידע בתחומי ההיסטוריה והתיאוריה של מחקר אמנות התיאטרון. במהלך התואר השני הסטודנטים מפנימים ומיישמים בפועל את לימודיהם. מטרת לימודי התואר השני להוביל את הסטודנטים להתמקצעות בתחום המשחק בתיאטרון ובקולנוע. בשלב זה, מלבד קורסים מתקדמים העוסקים בטכניקות של הכשרת שחקנים, הסטודנטים משתתפים בהפקות עם במאים מובילים בתיאטרון הישראלי ועם סטודנטים לבימוי בתואר השני של החוג לאמנות התיאטרון, במסגרת תיאטרון האוניברסיטה. כמו כן הסטודנטים לומדים קורסים ייחודיים במשחק בקולנוע ומשתתפים בסרטי סטודנטים וזאת בשיתוף פעולה עם בית הספר לקולנוע וטלוויזיה על שם "טיש" בפקולטה לאמנויות.

מסלול המצטיינים במשחק הפועל בתוך פקולטה לאמנויות מאפשרת לשחקניות ולשחקנים הצומחים בתוכה מרחב מגוון של התנסויות. הסטודנטים למשחק מעורבים בעשייה משותפת עם סטודנטים לאמנויות מדיסציפלינות שונות. החיבורים עם תלמידי החוג לאמנות התיאטרון במסלולים השונים, תלמידי העיצוב בתכנית המצטיינים לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה של הפקולטה לאמנויות, תלמידי בית הספר למוסיקה ובית הספר לקולנוע וטלוויזיה, ושיתופי פעולה בקורסים ייחודים עם סטודנטים מבית הספר לארכיטקטורה, הופכים את חוויית הלמידה לרב-רובדית ומשמעותית בהווה ובעתיד המקצועי של הסטודנטים למשחק.

בברכה,

יעל קרמסקי

ראש מסלול מצטיינים במשחק

אינסטגרם: baseel.aj
baseel.aj@gmail.com
0503337306

תשפ"ג
2022-2023

אריך, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

סרג'יו אורגו, ***Dreamless***
גבריאל טורס, בימוי עומרי בקר

המלכה, **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב
2021-2022

תאופיק ונור, ***בוסר*** חסרם
יותם ויצמן ובסיל אבו ג'בל, בימוי יותם ויצמן

קוליגין, ***שלוש אחיות***
אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען

פרס, ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

מג'די, ***אמולסיה***
קריאה מבוימת, ניר כהן רוטשילד, בימוי ריקי אסור

תשפ"א
2020-2021

הקציין והחייל, ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

אינסטגרם: vered_eisenkot
Vered.eisenkot@gmail.com
0528153002

תשפ"ג
2022-2023

ואלרי, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

משרת, **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב
2021-2022

דודה רוז, ***משיח***
מרטין שרמן, בימוי גיא ישראלי

דומיניק, ***תמסרי לביתי שיצאתי למסע***
דניז שלם בימוי מור הלוי

אנפיסה, ***שלוש אחיות***
אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען

תשפ"א
2020-2021

אורה/אמנטל, ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

כפרייה, ***חלב שחור***
ואסילי סיגארב בימוי גאלה אטמזגי

אינסטגרם: shakedeldan
Shakedeldan@gmail.com
0542302272

תשפ"ג 2022-2023
הלנה, אידה, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

השופט, **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב 2021-2022
בובי, ***שיחות מביכות עם חיות שזיינתי***
רוב הייז, בימוי אופק זוהר

שפחה, ילדה, ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

תשפ"א 2020-2021
אורה, ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

liranbiton1409@gmail.com
054-6551517

תשפ"ג 2022-2023
הקפטן, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

וגנר, **דוקטור פאוסטוס**
כריסטופר מארלו, בימוי יוחי הקר

דיוף, ***שחורים***
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב 2021-2022
ג'רי, ***גן חיות***
עיבוד למחזה של אדוארד אולבי, בימוי אופק זוהר

גון, ***אוליאנה***
דויד מאמט, בימוי דניאל בראון

טוזנבך, ***שלוש אחיות***
אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען

אפולון, ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

תשפ"א 2020-2021
אילן, טבח, ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

אינסטגרם : hbirakh98
hanna.jobs98@gmail.com
0505551662

תשפ"ג 2022-2023	אלפרד, ***אגדות מיערות וינה*** אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן
	ארשיבאל, **שחורים** ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם
תשפ"ב 2021-2022	מאט, ***חורף בחלונות האדומים*** אדם ראפ, בימוי יוחי הקר
	ורשינין, ***שלוש אחיות*** אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען
	אדמטוס, ***אלקסטיס*** אוריפידס, בימוי עירא אבנרי
	וג'די, ***אמולסיה*** קריאה מבוימת, ניר כהן רוטשילד, בימוי ריקי אסור
תשפ"א 2020-2021	אדוארד, ***הנסיכה איבון*** ויטולד גומברוביץ', בימוי אלון טיראן
	רוברט, ***בגידה*** הרולד פינטר, בימוי בלה ליטבק
	אייליף/עופר, ***קוראז' בורחת מבשורה*** סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***, ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק
	אמיל, ***אסיר בציון*** שקד רוזנבלום, בימוי אורי הרצל

amitbraverman50@gmail.com
050-5321713

תשפ"ג 2022-2023	מלך הקסמים, ***אגדות מיערות וינה*** אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן
	דוקטור יוהאן פאוסטוס, **דוקטור פאוסטוס** כריסטופר מארלו, בימוי יוחי הקר
תשפ"ב 2021-2022	רב אליס, ***משיח*** מרטין שרמן, בימוי גיא ישראלי
	אנדריי, ***שלוש אחיות*** אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען
	ראש המקהלה, ***אלקסטיס*** אוריפידס, בימוי עירא אבנרי
	בן, ***מעלית שרות*** הרולד פינטר, בימוי עומרי בקר
תשפ"א 2020-2021	ליובצ'יק, ***חלב שחור*** ואסילי סיגארב בימוי גאלה אטמזגי

תשפ"ג
2022-2023
אמא, מנחה, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

נז' (אוגוסטה סנואו במקור), **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב
2021-2022
קארול, ***אוליאנה***
דיוויד מאמט, בימוי ד'ניאל בראון

אלקסטיס, ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

תשפ"א
2020-2021
אורה, איווט, ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

אינסטגרם: yuval__hay
Yuvalhay1603@gmail.com
052-7889527

תשפ"ג
2022-2023
אוסקר, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

מעשה בחייל
הצגת יחיד של המנצח סטרבינסקי, בתרגומו של ירון לונדון,
בימוי יוחי הקר באקדמיה למוסיקה באוניברסיטת תל אביב.

תשפ"ב
2021-2022
אנדרי, ***האישה שלפני***
רונלד שילפינג, בימוי כרמל כהן

ווילאז', **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

בילי, ***כיסא***
אדוארד בונד, בימוי יוליה קידר

השליח,**מר קולפרט**
דיויד גיסלמן, בימוי ריקי אסור

סוליוני, ***שלוש אחיות***
אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען

הרקלס, ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

להיות רק אתה לשארית חייך
קריאה מבויימת- ארדיטי. סיגי גולן, בימוי מור הלוי

תשפ"א
2020-2021
החתול,**טווס לבן**
אנטון צ'כוב בימוי ריקי אסור

הילד,**שש דמויות מחפשות מחבר**
לואיגי פירנדלו, בימוי אופירה הניג

האמריקאי, **גשם שחור**
שמעון בוזגלו, בימוי שימי קוברסקי

אנטייטלד
קריאה מבויימת- ארדיטי. כרמית דגני, בימוי כרמל כהן

אינסטגרם: Waelz9
waelhamdone2@gmail.com
050-4064072

אינסטגרם: levonatwito
levonatwito123@gmail.com
052-7882517

תשפ"ג 2022-2023 — המסיונר, **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב 2021-2022 — שפחה, ילדה, ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

תשפ"א 2020-2021 — אורה, ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

אינסטגרם: Abeerlawen
Abirlawen@gmail.com
050-4343225

תשפ"ג 2022-2023 — ואלרי, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

אנא, סבתא, המנהלת, השחקנית, ***Dreamless***
גבריאל טורס, בימוי עומרי בקר

בובו, **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב 2021-2022 — אליס, ***כיסא***
אדוארד אלבי, בימוי יוליה קידר

מונא, ***אהבה בלהבות***
דני נוה, בימוי יותם ויצמן

אולגה, ***שלוש אחיות***
אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען

סועד, ***Oxymoron***
פאדל נאשף, בימוי סוג'וד כבהא

מלאך המוות ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

תשפ"א 2020-2021 — אמא קוראז', ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

אינסטגרם: rama_nasrallah
ramanasrallah96@gmail.com
054-2267780

תשפ"ג 2022-2023
מריאן, ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

ורטו, **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב 2021-2022
שרה, ***משיח***
מרטין שרמן, בימוי גיא ישראלי

כריסטינה, ***חורף בחלונות האדומים***
אדם ראפ, בימוי יוחי הקר

אירינה, ***שלוש אחיות***
אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען

מלאך המוות, ***אלקסטיס***
אוריפידס, בימוי עירא אבנרי

אמל, ***השף של המדינה***
קריאה מבויימת. דורון רכליס, בימוי יוחי הקר

תשפ"א 2020-2021
מנואלה, ***הרובים של סניורה קארר***
ברטולט ברכט, בימוי גיא ישראלי

קוראז', קאתרין, ***קוראז' בורחת מבשורה***
סצנות מתוך ***אמא קוראז'*** ו***אישה בורחת מבשורה***,
ברטולט ברכט ודויד גרוסמן, בימוי יונתן בק

Noy@yeti.org.il
054-6349680

תשפ"ג 2022-2023
הסבתא ***אגדות מיערות וינה***
אדן פון הורבאט, בימוי אלון טיראן

ולדה/שטן, **דוקטור פאוסטוס**
כריסטופר מארלו, בימוי יוחי הקר

המושל, **שחורים**
ז'אן ז'נה, בימוי מתן אמסלם

תשפ"ב 2021-2022
רוזי, ***צמר***
ויליאם מסטרוסימונה, בבימוי כרמל כהן

נטשה, ***שלוש אחיות***
אנטון צ'כוב, בימוי אילאיל לב כנען

יולי, ***השף של המדינה***
קריאה מבויימת. דורון רכליס, בימוי יוחי הקר

צוות מורי המסלול

יעל קרמסקי
ראש מסלול מצטיינים במשחק
מורה למשחק

אורית אזולאי
מורה למשחק בקולנוע

ענת זמש-ריגל
מורה לדיבור והדרכת טקסט

ריקי בוגטין
מורה לפיתוח קול

אלון טיראן
מורה למשחק

אורי בוסתן
מורה לקרבות במה

ד"ר דפנה כהן ליכט
מורה לדיבור

אודי בן משה
מורה למשחק

פרופסור רות קנר
מורה למשחק

איגור ברזין
מורה למשחק

פרופסור גדי רול
מורה למשחק

ריבי דיימונד
מורה לתנועה

שוש רייזמן
מורה לפיתוח קול

נעם הולדנגרבר
מורה לפלדנקרייז

יאיר שרמן
מורה למשחק

רוני הלר
מורה לתנועה

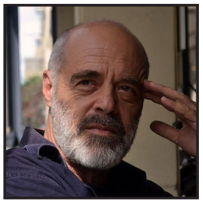

דורון תבורי
מורה למשחק

החוג לאמנות התיאטרון

ראש החוג לאמנות התיאטרון: **ד"ר דרור הררי**
עוזרת מנהלית: **דנה אורן – בר חי**
מזכירת סטודנטים: **הילה פלק**

ראש מסלול מצטיינים במשחק: **יעל קרמסקי**
ראש התכנית למצטיינים בעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה: **במבי פרידמן**
ראש מסלול בימוי: **איגור ברזין**
ראש מסלול שחקן-יוצר-חוקר: **ד"ר דפנה בן שאול**
ראש מסלול קהילתי: **ד"ר חן אלון**
ראש המסלול העיוני: **ד"ר דרור הררי**

מזכירת התכנית למצטיינים בעיצוב: **אורית צילר**
ע. לראש מסלול מצטיינים במשחק: **עדן שטרית**

תיאטרון האוניברסיטה

מנהל תיאטרון האוניברסיטה: **אלון טיראן**
רכז הפקות: **גיא גודורוב**
מפיק ראשי ואחראי לימודי הפקה: **דני בילינסון**
מנהל טכני: **אלכס וולסקי**
ע. מפיק: **לין שלום בלה**
מזכירת הפקות: **עינת צ'אקי גואטה**

נגר: **סרג'יו גריסק** | תופרת: **ולנטינה סטץ**
מנהלת מתפרה ומחסן תלבושות: **נגה פז אוקסמן**
תכנות סאונד: **עודד רוסלר** | מחסן תלבושות ואביזרים: **ניצן חן פרום**

חונכי ההפקה:

חונכת עיצוב תפאורה: **דינה קונסון**
חונכת עיצוב תלבושות: **ילנה קרליך**
חונכת עיצוב תאורה: **איריס מועלם**
חונכת עריכת תוכנייה: **ד"ר שרון להבי - אהרונסון**
חונך ניהול ייצור תפאורה: **דרור הרנזון**
חונך טכני תאורה: **דן גלזר**

להצטרפות לרשימת התפוצה של תיאטרון האוניברסיטה
הירשמו בקישור: www.bit.ly/theatremailtau

לרכישת כרטיסים: www.bit.ly/tautkts1

www.facebook.com/tautheatre